

suie existimationem et verbo declaravit, et exemplo: sæpe enim e suburbana vinea revertens, et lignorum fascem proprio capiti impositum deferens, vel eisdem onustum agens per Urbem asellum, pauperibus subveniebat, in quos etiam largas elemosynas erogabat: ægrotantesque in xenodochiis visitans, non corporali tantum cibo, sed salutaribus monitis recreabat: corpus suum vigiliis, jejuniis, cilicio, ferreo cingulo, crebrisque flagellis in servitum redigere jugiter satagebat. Cibum illi semel in die herbæ et legumina, aqua potum præbuit. Hos tamen corporis cruciatus aliquando confessarii mandato, a cujus ore nutuque pendebat, modice temperavit.

✠ Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ✠ Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio vij.

Divina mysteria, præsertim vero Christi Domini passionem, tanto

mentis ardore, tantaque lacrymarum vi contemplabatur, ut præ doloris magnitudine pene confici videretur. Sæpe etiam cum oraret, maxime sumpto sanctissimæ Eucharistiæ sacramento, spiritu in Deum elevata, ac cælestium contemplatione raptâ, immobilis permanebat. Quapropter humani generis hostis variis eam contumeliis ac verbèribus a proposito dimovere conabatur: quem tamen illa imperterrita semper elusit; Angeli præsertim præsidio, cujus familiari consuetudine gloriosum de eo triumphum reportavit. Gratiâ curationum et prophetiæ dono enituit, quo et futura prædixit, et cordium secreta penetravit. Non semel aquæ, vel per rivum decurrentes, vel e cælo labentes, intactam prorsus, dum Deo vacaret, reliquerunt. Modica panis fragmenta, quæ vix tribus sororibus reficiendis fuissent satis, sic ejus precibus Domini multiplicavit, ut quindecim inde exsaturatis, tantum superfuerit, ut canistrum impleret: et aliquando earumdem

sororum, extra Urbem mense Januarii ligna parantium, sitim recentis uvæ racemis ex vite in arbore pendentibus mirabiliter obtentis, abunde expleret. Denique meritis et miraculis clara, migravit ad Dominum anno ætatis suæ quinquagesimo sexto: quam Paulus quintus Pontifex maximus in Sanctorum numerum retulit.

✠ Fallax gratia. [169]
In iij. Nocturno, Homilia. Cælorum regnum. de Communi j. loco. [171]

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laudibus.

In ij. Vesp. fit Commem. sequentis.

DIE X. MARTII.
SS. Quadraginta Martyrum. Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum extra tempus Pasch. [64] præter sequentia.

✠ Aña. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

✠ Lætâmini.

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus: ut qui gloriosos Martyres fortes in sua confessione cognovimus, pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per Dominum.

Postea Commem. Feriæ.

In j. Nocturno, Lectioes. Fratres, Debitores. de de Communi. [68]

In II. Nocturno.

Lectio iij.

Icinio imperatore, et Agricola præside, ad Sebâsten Armæniæ urbem, quadraginta militum fides in Jesum Christum, et fortitudo in cruciatibus perferendis enituit. Qui sæpius in horribilem carcerem detrusi, vinculisque constricti, cum ora ipsorum lapidibus contusa fuissent, hiemis tempore frigidissimo nudi sub aperto aere supra stagnum rigens pernoctare jussi sunt, ut frigore congelati necarentur. Una autem erat omnium oratio: Quadraginta in stadium ingressi sumus, quadraginta item, Domine, corona donemur, ne una quidem huic numero desit. Est in honore hic numerus, quem tu quadra-

ginta diérum jejúnio deco-
rásti, per quem divína lex
ingréssa est in orbem ter-
rárum. Elías quadraginta
diérum jejúnio Deum quæ-
rens, ejus visiónem con-
secútus est. Et hæc qui-
dem illórum erat orátio.

R. Sancti tui Dómine
mirábile consecúti sunt
iter, serviétes præcéptis
tuis, ut inveniréntur illæsi
in aquis válidis : * Terra
appáruit árida : et in Mari
rubro via sine impedi-
ménto. **V.** Quóniam per-
cússit petram, et fluxérunt
aquæ, et torréntes inun-
davérunt. — Terra.

Lectio v.

Ceteris autem custódi-
bus somno déditis, so-
lus vigilábat jánitor, qui
et illos orántes, et luce
circumfúsos, et quosdam
e cœlo descendéntes An-
gelos tamquam a Rege
missos, qui corónas tri-
ginta novem militibus
distribúerent, íntuens, ita
secum loquebátur : Qua-
draginta hi sunt; quadra-
gésimi coróna ubi est?
Quæ dum cogitáret, unus
ex illo número, cui áni-
mus ad frigus feréndum
defécerat, in próximum
tepefactum bálneum desí-
liens, sanctos illos summo

dolóre affécit. Verum Deus
illórum preces irrítas esse
non est passus : nam rei
evéntum admirátus jáni-
tor, mox custódis e
somno excitátis, detrac-
tisque sibi véstibus, ac
se Christiánum esse clara
voce proféssus, Martyri-
bus se adjúnxit. Cum vero
præsidis satéllites janitó-
rem quoque Christiánum
esse cognovissent, bacillis
comminúta ómnium eó-
rum crura fregérunt.

R. Vérbera carníficum
non timuérunt sancti Dei,
moriétes pro Christi nó-
mine : * Ut herédes fie-
rent in domo Dómini.

V. Tradidérunt córpora
sua propter Deum ad sup-
plicia. — Ut herédes.

Lectio vj.

In eo supplicio mórtui
sunt omnes, præter
Melithónem, natu mini-
mum. Quem cum præsens
mater ejus, fractis crúri-
bus adhuc vivéntem vi-
dísset, sic cohortáta est :
Fili, paulisper sústine,
ecce Christus ad jánuam
stat ádjvans te. Cum
vero reliquórum córpora
plaustris impóni cérneret,
ut in rogum inferréntur,
ac filium suum relínqui,
quod speráret ímpia tur-

ba púerum, si vixisset, ad
idolórum cultum revocári
posse : ipso in húmeros
sublátó, sancta mater ve-
hícula Mátyrum corpóri-
bus onústa strénue prose-
quebátur : in cujus amplé-
xu Melithon spiritum Deo
réddidit, ejúsque corpus
in eúndem illum ceteró-
rum Mátyrum rogum pia
mater injécit : ut qui fide
et virtúte conjunctíssimi
fúerant, fúneris étiam so-
cietáte copuláti, una in
cœlum pervenirént. Com-
bústis illis, eórum reliquiæ
projectæ in profluéntem,
cum mirábiliter in unum
confluxissent locum, sal-
væ et integræ repértæ
honorífico sepúlcro cón-
ditæ sunt.

R. Tamquam. [72]

In iij. Nocturno, Homilia.
Advérte ómnia. de Com-
muni ij. loco. [82]

**Lectio ix. de Homilia et
Commém. Feriæ in Lau-
dibus.**

DIE XII. MARTII.

S. Gregorii I.

**Papæ Conf. et Eccl. Doct.
Duplex.**

**Omnia de Comm. Conf.
Pont. [85] præter sequen-
tia.**

Ad Magnif. Aña. O Do-
ctor óptime, Ecclesiæ san-
ctæ lumen, beáte Gre-
góri, divínæ legis amá-
tor, deprecáre pro nobis
Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui ánimæ fámu-
li tui Gregórii ætér-
næ beatitúdinis præmia
contulisti : concéde propí-
tius, ut qui peccatórum
nostrórum póndere pré-
mimur, ejus apud te pré-
cibus sublevémur. Per
Dóminum.

Commém. Feriæ.

**In j. Nocturno, Lectio-
nes. Sapiéntiam. de Com-
muni Doct. [105]**

In II. Nocturno.

Lectio iij.

Regórius Magnus,
Románus, Gordiá-
ni senatóris filius,
adoléscens philosophiæ
óperam dedit; et prætório
officio functus, patre mó-
tuo, sex monastéria in Si-
cília ædificávit, Romæ
séptimum sancti Andréæ
nómine in suis ædibus,
prope basilicam sanctó-
rum Joánnis et Pauli ad
clivum Scauri, ubi Hila-
ríone ac Maximiáno ma-
gístris, mónachi vitam
proféssus, póstea Abbas

fuit. Mox Diáconus Cardinális creátus, Constantinópolis a Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantinum imperátorem legátus mittitur : apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Euty-chium Patriárcham, qui scrípserat contra veram, ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum imperátor in ignem injíceret. Quare Euty-chius paulo post cum in morbum incidisset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat multis præséntibus, dicens : Confíteor quia omnes in hac carne resurgemus.

✠. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Nihil profíciet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Romam rédiens, Pelá-gio pestiléntia sublato, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur : quem honórem ne acciperet, quámduu pótuit recusávit. Nam aliéno vestitu in spelúnca delítuit : ubi deprehensus indício

ígneæ columnáe, ad sanctum Petrum consecrátur. In pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpa reliquit. Peregrinos quotidie ad mensam adhibébat : in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit : Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi Episcopo dare nóluit, nisi Neóphy-tos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariánam relínquere cō-égit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mónachis, insulam ad Jesu Christi fidem convértit, vere a Beda Presbytero, Angliæ vocátus Apóstolus. Joán-nis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam frengit, qui sibi universális Ecclésiæ Episcopi nomen arrogábat. Maurítium imperátorem, eos qui mílites fuíssent, mónachos fieri

prohibéntem, a senténtia deterruit.

✠. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim.

Lectio vi.

Ecclésiám ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta synodo, multa constituit : in iis, Ut in Missa Kyrie eléison nó-vies repeterétur : Ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúia dicerétur : Ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, et ecclesiásticum offícium auxit. Quátuor concíliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Episcopis Sicíliæ, qui ex antiqua Ecclesiárum consuetú-dine Romam síngulis trién-nis conveniébant, quinto quoque anno semel venire indúlsit. Multos libros confécit : quos cum dictáret, testátus est Petrus Diáconus,

se Spíritum sanctum colúmbæ spécie in ejus cá-pite sæpe vidisse. Admirabilia sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrevit, præ-sértim infirma semper et ægra valetú-dine. Qui dé-nique multis éditiis miraculis, pontificátus anno décimo tértio, mense sexto die décimo, quarto Idus Mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insí-gnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípua honóre celebrá-tur, ad coeléstem beatitú-dinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in basilíca sancti Petri, prope Secretárium.

✠. Iste est. [93]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. v. b

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur ? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. xvij. in Luc. x. ante medium.

Considerándum nobis est, ut qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit

simul cunctos admonere, studeat singulos, in quantum valet, instruere, privatis locutionibus edificare. Debemus namque pensare continuo, quod sanctis Apostolis dicitur, et per Apostolos nobis: Vos estis sal terrae. Si ergo sal sumus, condire mentes fidelium debemus. Vos igitur qui pastores estis, pensate quia Dei animalia pascat: de quibus profecto animalibus Deo per Psalmistam dicitur: Animalia tua habitabunt in ea. Et saepe videmus, quod petra salis brutis animalibus anteponitur, ut ex eadem salis petra lambere debeant, et meliorari. Quasi ergo inter bruta animalia petra salis, debet esse sacerdos in populis. Curare namque sacerdotem necesse est, quae singulis dicat, unumquemque qualiter admoneat: ut quisquis sacerdoti jungitur, quasi ex salis tactu aeternae vitae sapore condiatur.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam glorie induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio vij.

SAL etenim terrae non sumus, si corda audientium non condimus: quod profecto condimentum ille veraciter proximo impendit, qui praedicationis verbum non subtrahit. Sed tunc vere aliis recta praedicamus, si dicta rebus et exemplis ostendimus. **V.** Nulum puto, fratres carissimi, ab aliis majus praedictum, quam a sacerdotibus tolerat Deus: quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitatis cernit: quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debemus: nulla animarum lucra quaerimus, ad nostra quotidie studia vacamus, terrena concupiscimus, humanam gloriam intenta mente captamus. Et quia eo ipso quo ceteris praelati sumus, ad agenda quaelibet majorem licentiam habemus, susceptae benedictionis ministerium vertimus ad ambitionis argumentum: Dei causam relinquimus, ad terrena negotia vacamus: locum sanctitatis accipimus, et terrenis actibus implicamur.

R. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. **V.** Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit. **Gloria Patri.** Et implevit.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.

V. Si celebretur hoc Festum post Pascha et Lectio ix. non sit legenda de Festo simplici, tunc supra dictae Lectiones de Homilia dividuntur juxta signum **V.**

V. Occurrente Feria vij. post Domin. Passionis, fit Offic. Septem Dolorum B. M. V. ut infra.

Si aliquod ex sequent. Festis incidat in majorem Hebdom. vel infra Octav. Paschae, si transferri valeat, transferatur post Octavam: aliter de eo fiat Commem. juxta Rubricas.

DIE XVII. MARTII.

S. Patritii

Episc. et Conf. Duplex.
Omnia de Comm. Conf. Pont. [85] praeter seq.

Oratio.

Deus, qui ad praedicandam Gentibus gloriam tuam beatum Patri-

tium Confessorem atque Pontificem mittere dignatus es: ejus meritis et intercessione concede; ut quae nobis agenda praecipis, te miserante adimplere possimus. Per Dominum nostrum.

Commem. Feriae.

In j. Nocturno, Lect. Fidelis sermo. de Comm. [88] Post Pascha, de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

DAtritius, Hiberniae dictus Apostolus, Calphurnio patre, matre Conchessa sancti Martini Turonensis Episcopi, ut perhibent, consanguinea, majori in Britannia natus, puer in barbarorum saepius incidit captivitatem. Eo in statu pascendis gregibus praepositus, jam tum futurae sanctitatis specimen praebuit; fidei namque, divinique timoris et amoris spiritu replatus, antelucano tempore per nives, gelu, ac pluvias ad preces Deo fundendas, impiger consurgēbat; solitus centies interdiu, centiesque noctu Deum orare. A servitute tertio exemptus, et inter clericos relatus, in divinis

lectionibus longo se tempore exercuit. Galliis, Italia, insulisque Tyrrhénimaris labore summo peragratis, divino tandem monitu ad Hibernorum salutem advocatur; et facta a beato Cœlestino Papa Evangelii nuntiandi potestate, consecratusque Episcopus, in Hiberniam perrexit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus enim.

Lectio v.

EO in mūnere mirum quot vir apostolicus mala, quot ærumnas et labores, quot pertulerit adversarios. Verum Dei afflante benignitate, terra illa, idolorum antea cultrix, eum mox predicante Patritio fructum dedit, ut sanctorum insula deinde fuerit appellata. Frequentissimi ab eo populi sacro sunt regenerati lavacro : Episcopi, clericique plurimi ordinati; virgines, ac viduæ ad continentiam leges institutæ. Armachanam sedem, Romani Pon-

tificis auctoritate, totius insulæ principem metropolim constituit, Sanctorumque reliquiis ab Urbe relatis decoravit. Supernis visionibus, prophetiæ dono, ingentibusque signis, et prodigiis a Deo exornatus a deo refusit, ut longe lateque celebrior Patritii se fama diffuderit.

R. Pōsui adjutoriū super potētem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus enim.

Lectio vij.

Præter quotidianam Ecclesiarum sollicitudinem, invictum ab oratione spiritum nunquam relaxabat. Aiunt enim, integrum quotidie Psalterium una cum Canticis et Hymnis, ducentisque orationibus consuevisse recitare; tercēties per dies singulos flexis genibus Deum adorare, ac in quolibet Hora diēi canonica centies se crucis signo munire. Noctem tria in spatia distribuens, primum in centum Psalmis percurrēdis, et bis centies genuflectendo; alterum in

reliquis quinquaginta Psalmis, algidis aquis immersus, ac corde, oculis, manibusque ad cœlum erectus, absolvendis insumebat; tertium vero super nudum lapidem stratustenui dabat quieti. Humilitatis eximius cultor, apostolico more a manuum suarum labore non abstīnit. Assiduis tandem curis pro Ecclesia consumptus, verbo et opere clarus, in extrēma senectute divinis mysteriis refectus, obdormivit in Domino, sepultusque est apud Dunum in Ultonia, a christiana salute sæculo quinto.

R. Iste est. [93]

In iij. Nocturno, Homilia. Lectio sancti Evangelii. de Communi j. loco. [96]

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriæ in Laudibus.

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE XVIII. MARTII.

S. Cyrilli

Episcopi Hierosolymitani, Conf. et Ecclesie Doctoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [85] præter sequentia.

Ad Magnif. Añā. O Doctor optime, Ecclesie sanctæ lumen, beate Cyrille, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DA nobis, quæsumus omnipotens Deus, beato Cyrillo Pontifice intercedente, te solum verum Deum, et quem misisti Jesum Christum ita cognoscere; ut inter oves, quæ vocem ejus audiunt, perpetuo connumerari mereamur. Per eundem Dominum.

Et fit Commem. præced. Añā. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Justum.

Deinde Feriæ.

In j. Noct. Lect. Fidelis sermo. de Communi. [88] Extra Quadragesimam, de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Cyrillus Hierosolymitanus, a teneris annis divinarum scripturarum studio summo opere deditus, a deo in earum scientia profecit, ut orthodoxæ fidei strenuus assertor evaserit. Monasticis institutis imbūtus, per-

pétuæ continéntiæ, omnique severióri vivéndi ratióne addíctum vóluit. Postquam a sancto Máximo Hierosólymæ Episcopo Présbyter ordinátus fuit, munus verbi divíni fidélibus prædicándi et catechúmenos edocéndi summa cum laude implévit, atque illas vere mirándas conscripsit catechéses, quibus totam ecclesiásticam doctrínam dilúcidè et copiósè compléxus, singula religiónis dógmata contra fidei hostes sólidè propugnávit. Ita vero in his enucleáte et distícte disséruit, ut non solum jam exórtas hæreses, sed futúras étiam quasi præságiens evértérit, quemádmódum præstitit asseréndò còrporis et ságuinis Christi reálem præsentíam in mirábili Eucharistiæ sacraménto. Vita autem functo sancto Máximo, a provinciæ Episcopis in illius loco sufféctus est.

✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio h.

IN episcopátu injúrias multas et calamitátes, non secus ac beátus Athanasius, cui coævuserat, ab Arianórum factiόνibus fidei causa perpéssus fuit. Hi enim ægre feréntes Cyrillum veheménter hærésibus obsistere, ipsum calúmniis aggrediúntur, et in conciliábulo depósitum e sua sede detúr- bant. Quorum furóri ut se subtráheret, Tarsum Ciliciæ aufúgit, et quoad vixit Constantius, exsilií rigórem pértulit. Post illius mortem, Juliáno Apóstata ad impérium evécto, Hierosólymam redire pótuit, ubi ardénti zelo gregi suo ab erróribus et a vítiis revocándo óperam navávit. Sed iterum, Valénte imperátore, exsuláre coáctus est, donec, réddita Ecclesiæ pace per Theodósium Magnum, et Arianórum crudelitáte audaciáque représsa, ab eódem imperátore tamquam fortíssimus Christi athléta honóribus susceptus suæ sedi restitútus fuit. Quam strénue et sancte sublimis officii sui múnia impléverit, luculénter appáret ex florénti tunc

témporis Hierosolymitánæ Ecclesiæ statu, quem sanctus Basilius loca sancta veneráturus, ibi ali- quámdiu commorátus, describit.

✠. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio hj.

Venerándi hujus Præsulis sanctitátem cælestibus signis a Deo fuisse illustrátam, memóriæ tradítum accépimus. Inter hæc recensétur præclára crucis, solis rádiis fulgentióri, apparítio, quæ episcopátus ejus inítia decorávit. Hujúsmodi prodígii éthnici et christiáni testes oculáres fuérunt cum ipso Cyrillo, qui grátiis primum in Ecclesiá Deo rédditis, illud per epístolam Constantio imperatóri narrávit. Nec minus admiratióne dignum, quod Judæis templum a Tito evérsus restauráre ex impio imperatóris Juliáni jussu conántibus, evénit. Veheménti enim terrémótu obórto, et ingéntibus

flammárum globis e terra erumpéntibus, ómnia ópera ignis consúmptis, ita ut Judæi et Juliánus detérriti, ab incépto destitérint; prout scílicet indubítanter futúrum Cyrillus prædixerat. Qui demum paulo ante óbitum concilio œcuménico Constanti- nopolitáno interfuit, in quo Macedónii hæresis, et iterum Ariána condemnáta est. Ac Jerúsalem inde revérsus, fere septuagénarius, trigésimo quinto sui episcopátus anno, sancto fine quiévit. Ejus Offícium ac Missam Leo décimus tertius Póntifex máximus ab univérsa Ecclesiá celebrári mandávit.

✠. Iste est. [93]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio hj. Cap. x. c

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum persequéntur vos in civitatè ista, fugite in áliam. Et reliqua. Homília sancti Athanasii Episcopi. **In Apologia de fuga sua, ante medium.**

IN lege præcéptum erat ut constituérentur civitátes refugiórum, ut qui quomo-

docúmque ad necem quæreréntur, servári possent. In consummatione porro sæculórum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit : Cum vos, inquiring, persecúti fúerint in civitate ista, fúgite in áliam. Paulóque post subjicit : Cum vidéritis illam abominatióem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem Prophétam, consistentem in loco sancto (qui legit, intélligat,) tunc qui in Judæa sunt, fúgiant ad montes : et qui in tecto est, ne descendat tollere áliquid de domo sua : et qui in agro est, non revertátur tollere túnicam suam.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio viij.

HÆC cum scirent Sancti, ejúsmodi tenuerunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, eadem quoque ante suum

in carne advéntum locútus est in Sanctis : et hoc institútum hómines ad perfectiόnem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omnino faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putávit, cum quærerétur, quem ádmodum et nos abscondere se; et cum persecutiόnem paterétur, fúgere, et insídias declináre : cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádidit insidiántibus.

✠. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spírítu sapiéntiæ et intelléctus. ✠. Jucunditatem et exsultatiόnem thesaurizávit super eum. — Et Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia et Comm. Feriæ in Quadrag. Alias :

Lectio ix.

AT vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvatóre didicissent, (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebantur) advérsus persecutóres ut legítimè

certarent, fugiébant, et ab illis quæsíti se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere : sed contra, cum scirent quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre, et vivificáre; pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in

melótiis et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudinibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definitum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definierat Deus cum eis loquerétur, et insidiántes cohiberet, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuisset.

Te Deum. 20.

Vesperæ de sequenti.

